

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/157/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010502
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2013:4412010502.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného V. Y. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 27.02.2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný V. Y., nar. XX.XX.XXXX D. T. F., trvale
bytom T. F., Y. Č.. XXXX/XX

je v i n n ý , ž e

dňa 03.12.2011, v čase asi o 07:30 hod. v Štúrove, na Ulici Železničný rad číslo 21, v predajni TGN, odcudzil 5 ks vody po holení značky Gillette Storm Force, 5 ks toaletnej vody značky La Rive a 4 ks šampónov značky Head & Shoulders, týmto konaním spôsobil poškodenému Ing. Zoltánovi Tégenovi T.G.N., Štúrovo, Železničný rad číslo 21, IČO: 17 585 937, škodu vo výške 58,- Eur, tohto konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 10.11.2011 bol právoplatne postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola obvodným oddelením PZ Trenčín uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- Eur,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 11.09.2012 obžalobu na obžalovaného V. Y. pre hore uvedený prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona.

Súd dňa 27.02.2013 vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného V. Y. za splnenia podmienok podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku a za prítomnosti jeho obhajcu, ustanoveného mu súdom na jeho žiadosť podľa § 40 odsek 2 Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, vypočul svedkov V.. F. U., G. K. Z. V. H. a oboznámil listinné dôkazy.

Obžalovaný sa vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 10.05.2012 v prítomnosti v tom čase mu ustanoveného obhajcu k spáchaniu skutku, kladeného mu za vinu, v plnom rozsahu priznal, pričom podrobne popísal spôsob odcudzenia drogistických výrobkov z predajne, skutočnosť, že jeden z odcudzených šampónov predal čašníčke v reštaurácii železničnej stanice, tiež okolnosti jeho zadržania príslušníkmi Železničnej polície, uviedol, že tovar odcudzil v úmysle jeho predajom získať finančné prostriedky. Obžalovaný v prípravnom konaní svoje konanie oľutoval.

Svedok V.. F. U. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že odcudzené veci mu boli vrátené okrem jedného šampónu. Vypovedal, že o skutku má informácie iba sprostredkovane od svojej zamestnankyne.

Spáchanie skutku bolo obžalovanému jednoznačne preukázané nielen jeho priznaním v prípravnom konaní, ale aj výpoveďou svedkyne G. K.M., predavačky v prevádzke, ktorá vypovedala, že na obžalovanom si pri odchode z predajne všimla, že má niečo skryté pod vetrovkou, bála sa ho však osloviť. Uviedla, že po odchode obžalovaného z predajne zistila, že z predajne chýba tovar (popísaný v obžalobe) a preto ho vybehla hľadať na železničnú stanicu, kde sa od čašníčky v reštaurácii dozvedela, že tento nastúpil na vlak do Nových Zámok a potom kontaktovala políciu. Svedkyňa vo výpovedi potvrdila, že muž, ktorý sa uvedenej krádeže dopustil, je ten, ktorý bol prítomný na predchádzajúcom, odročenom hlavnom pojednávaní v tejto veci.

Svedkyňa V. H., zamestnaná v reštaurácii na železničnej stanici v Štúrove, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdila, že od obžalovaného kúpila jeden šampón za 1,50 Eur a popísala okolnosti, za ktorých obžalovaného po čine hľadala svedkyňa Győriová.

Z bloku č. Z. XXXXXXXX na pokutu nezaplatenú na mieste, vystaveného Obvodným oddelením PZ Trenčín a výpisu z evidencie priestupkov, súd zistil, že obžalovaný sa dňa 10.11.2011 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov krádežou v predajni potravín v Trenčíne, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- Eur.

Spáchanie skutku bolo obžalovanému jednoznačne preukázané aj zadováženými listinnými dôkazmi, a to predovšetkým zápisnicou o zaistení jeho osoby príslušníkmi železničnej polície bezprostredne po čine, potvrdením o zaistení odcudzených vecí u neho, zápisnicami o vykonanej rekognícii, odborným vyjadrením k výške spôsobenej škody.

Takto vykonaným dokazovaním a hodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku a týmto protiprávnym konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do objektu chráneného Trestným zákonom, ktorým je v konkrétnom prípade záujem na ochrane majetku fyzických a právnických osôb, tým, že si prisvojil cudziu vec jej zmocnením sa a bol za obdobný čin (priestupok proti majetku) v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky uvedeného prečinu

naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, pretože závažnosť jeho činu rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená spôsobom vykonania a okolnosťami činu (spáchaním činu iba niekoľko dní po predchádzajúcom postihu za majetkový delikt), jeho následkom a mierou zavinenia obžalovaného, ktorý tak ako vyplýva z vykonaného dokazovania (predovšetkým z jeho vlastnej výpovede) konal jednoznačne zo zistným motívom. Súd preto uznal obžalovaného vinným tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Z odpisu z registra trestov, správ a charakteristik k osobe obžalovaného a pripojených spisov k predchádzajúcim odsúdeniam obžalovaného súd zistil, že tento je nezamestnaný, žije v mieste trvalého bydliska, odkiaľ nie je bližšie hodnotený. Obžalovaný sa v minulosti dopustil priestupku proti majetku (ako je vyššie uvedené), ktorý je súčasťou popisu skutku v prejednávanej veci. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti dopustil opakovane rôznej trestnej činnosti, a to opakovane aj majetkovej trestnej činnosti, pričom nie vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol takto rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/24/1999 z 04.10.2001 uznaný vinným z pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 odsek 1 k § 9 odsek 2 k § 222 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb a trestného činu výtržníctva podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb, bol mu uložený trest odňatia slobody 3 roky v I. nápravno-výchovnej skupine, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 26.11.2003, pričom sa v skúšobnej dobe tohto podmiennečného prepustenia osvedčil. Z ďalších odsúdení obžalovaného súd poukazuje na jeho odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/153/2008 z 27.08.2009, právoplatným dňa 05.02.2009, ktorým bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 1 rok so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 3T/142/2006 z 02.07.2008, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona (a ktorým bol rovnako obžalovanému ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k skorším rozhodnutiam súdov, a to aj za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 Písmeno f) Trestného zákona). Obžalovaný bol z výkonu tohto trestu podmiennečne prepustený dňa 30.09.2009 a následne bolo rozhodnuté o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe tohto podmiennečného prepustenia dňa 11.06.2011. Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice sp.zn. 5T/61/2009 z 08.02.2012, právoplatným dňa 08.02.2012 za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona (skutok zo dňa 10.10.2009) a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody 1 rok a 4 mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 0T/16/2009 z 15.10.2009, právoplatným dňa 24.10.2009, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona. Z uvedeného je zrejmé, že u obžalovaného neprichádza do úvahy ukladanie súhrnného vo vzťahu k vyššie citovanému rozsudku Okresného súdu Košice, pretože trestný čin v prejednávanej veci nie je v súbehu s tými trestnými činmi, za ktoré bol týmto ukladaný už súhrnný trest, ale v prípade obžalovaného ide o recidívu, a to špeciálnu a je preto na mieste ukladanie samostatného trestu.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (k trestnému činu sa priznal a tento úprimne oľutoval) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (t.j. že už bol za trestný čin odsúdený). Súd posúdil pomer a mieru závažnosti zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pri ich rovnováhe ukladal obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona v rámci základnej trestnej sadzby uvedenej v ust. § 212 odsek 2 Trestného zákona, t.j. 0 až 2 roky. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici určenej trestnej sadzby, a to vo výmere 8 mesiacov, ktorú výmeru trestu súd vzhľadom okolnosti prípadu a súčasné pomery páchatel'a považuje na jeho nápravu a ochranu spoločnosti za dostatočnú a súčasne majúca za to, že iný druh trestu než trest odňatia slobody na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti, vzhľadom na špeciálnu recidívu obžalovaného a zrejmu absenciu pozitívneho vplyvu už vykonaných predchádzajúcich nepodmiennečných trestov odňatia slobody na jeho osobu, nie je dostatočný. Z týchto dôvodov mal súd za vylúčené splnenie podmienok podľa § 49 odsek 1 Trestného zákona a preto obžalovanému uložil nepodmiennečný trest odňatia slobody a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil v súlade s ust. § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným

stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).